

ΣΤΕ 1360/2010 [Νόμιμη περιβαλλοντική αδειοδότηση μονάδας χαμηλής όχλησης στη ζώνη των 500μ. από οικισμό μη προϋφιστάμενο του 1923]

Περίληψη

-Κατά την περιβαλλοντική αδειοδότηση της επίδικης εγκατάστασης χαμηλής όχλησης τηρήθηκαν ως προς την ύπαρξη του παρακείμενου χειμάρρου τα προβλεπόμενα στον κτιριοδομικό κανονισμό. Εξ άλλου, η ύπαρξη κτισμάτων και σχολικού συγκροτήματος αξιολογήθηκαν από τη Διοίκηση, ενόψει άλλωστε και του γεγονότος ότι πρόκειται για εκτός σχεδίου περιοχή. Επομένως, δεν στοιχειοθετούνται αντίστοιχες πλημμέλειες της προσβαλλόμενης Ε.Π.Ο.

-Για την κατάταξη των δραστηριοτήτων μονάδας εφοδιαστικής αλυσίδας στο πλαίσιο της περιβαλλοντικής αδειοδότησής της λαμβάνεται υπόψη ο αποθηκευτικός όγκος τους. Ως τέτοιος νοείται αυτός που χρησιμοποιείται για την αποθήκευση των προϊόντων, ήτοι ο «ωφέλιμος».

-Δεν στοιχειοθετείται τέλος πλημμέλεια της προσβαλλόμενης Ε.Π.Ο, για τον λόγο ότι κατά τον υπολογισμό της κατάταξης της αδειοδοτούμενης δραστηριότητας δεν λήφθηκε υπόψη ότι, πέραν της κύριας δραστηριότητας, στην προμελέτη γίνεται αναφορά και σε πρόσθετη, -οπότε η Διοίκηση έπρεπε να αξιολογήσει και τη δραστηριότητα αυτή και να υπαγάγει το σύνολο σε ανώτερη κατηγορία- αφού δεν προβάλλεται κατά τρόπο συγκεκριμένο ότι η πρόσθετη αυτή δραστηριότητα υπάγεται σε ανώτερη κατηγορία.

Πρόεδρος: *N. Ρόζος*

Εισηγητής: *K. Σακελλαροπούλου*

Δικηγόροι: *X. Χρυσανθάκης, A. Κουτούκη, Αθ. Καρέλας, Β. Παπαγεωργίου*

Βασικές σκέψεις

2. Επειδή με την αίτηση αυτή ζητείται η ακύρωση α) της υπ' αριθμ. 4071/27.5.2008 αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας, με την οποία κρίθηκε ότι η μονάδα εφοδιαστικής αλυσίδας της εταιρείας Κ. Α.Ε. στη θέση Μ. Κάτω Καστριτσίου του Δήμου Ρίου υπάγεται στην και' άρθρο 11 της Κ.Υ.Α. 11014/703/2003 διαδικασία έγκρισης περιβαλλοντικών όρων της Υποκατηγορίας 4 της Δεύτερης Κατηγορίας έργων, β) της υπ' αριθμ. ΔΑ.Φ31/2370/557/10.6.2008 αποφάσεως του Νομάρχη

- Αχαΐας, με την οποία εγκρίθηκαν οι περιβαλλοντικοί όροι της ως άνω μονάδας, γ) της υπ' αριθμ. 14.2/2531/3169/25.6.2008 αποφάσεως του Νομάρχη Αχαΐας, με την οποία χορηγήθηκε άδεια εγκατάστασης στην εν λόγω μονάδα και δ) της με αρ. πρωτ. 5652/9.7.2008 πράξεως του Διευθυντή της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος και Χωροταξίας της Γενικής Διεύθυνσης Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας, με την οποία απορρίφθηκε ένσταση ορισμένων εκ των ήδη αιτούντων κατά της πρώτης προσβαλλόμενης πράξης.
3. Επειδή, με προφανές έννομο συμφέρον παρεμβαίνει υπέρ του κύρους των προσβαλλόμενων πράξεων η εταιρεία «Κ.» η οποία είναι ιδιοκτήτης της αδειοδοτούμενης μονάδας.
  4. Επειδή από τις ως άνω πράξεις, απαραδέκτως προσβάλλεται η με αρ. πρωτ. 5652/9.7.2008 πράξη του Διευθυντή της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος και Χωροταξίας της Γενικής Διεύθυνσης Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας, με την οποία απορρίφθηκε αίτηση ανάκλησης, πρώτης της προσβαλλόμενης πράξεως ασκηθείσα από ορισμένους εκ των ήδη αιτούντων, διότι η πράξη αυτή, απορρίπτουσα χωρίς νέα έρευνα της υποθέσεως την αίτηση ανάκλησης, στερείται εκτελεστότητας ως επιβεβαιωτική της πρώτης προσβαλλόμενης αποφάσεως.

Επειδή, η αίτηση ακυρώσεως ασκείται εμπροθέσμως και με έννομο συμφέρον από τους αιτούντες, οι οποίοι φερόμενοι ως κάτοικοι και ιδιοκτήτες οικοπέδων γειτονικών με την ιδιοκτησία της παρεμβαίνουσας, όπου εγκαθίσταται η επίμαχη δραστηριότητα, παραδεκτώς ομοδικούν προβάλλοντες κοινούς λόγους ακυρώσεως που στηρίζονται στην αυτή πραγματική και νομική βάση.

6. Επειδή, κατά τα προκύπτοντα από τα στοιχεία του φακέλου, κατόπιν υποβολής προμελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων από την παρεμβαίνουσα, εκδόθηκε η πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας, με την οποία αποφασίστηκε η υπαγωγή της προς αδειοδότηση μονάδας εφοδιαστικής αλυσίδας της παρεμβαίνουσας εταιρείας στη θέση «Μαγούλα» του Κάτω Καστριτσίου Δήμου Ρίου στη διαδικασία εγκρίσεως περιβαλλοντικών όρων του άρθρου Π της Κ.Υ.Α. 11014/703/2003 της Υποκατηγορίας 4 της Δεύτερης Κατηγορίας έργων. Η υπαγωγή στην υποκατηγορία 4 αποφασίστηκε αφού ελήφθη υπ' όψιν, μεταξύ άλλων, ότι πρόκειται για μονάδα εφοδιαστικής αλυσίδας με αποθηκευτική ικανότητα 18.500 m³ σε ψυκτικούς θαλάμους και 21.000 m³ σε ξηρό φορτίο, σε γήπεδο 19304,74 m², η οποία κατατάσσεται στην Υποκατηγορία 3 της Δεύτερης Κατηγορίας της Κ.Υ.Α. 15393/2332/2003 και υπάγεται στη χαμηλή όχληση σύμφωνα με την Κ.Υ.Α. 13727/724/2003. Εν όψει τούτου, ο φάκελος παραπέμφθηκε στο Νομάρχη Αχαΐας για την έγκριση των περιβαλλοντικών όρων, η οποία χορηγήθηκε με τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση. Αμφότερες οι αποφάσεις αυτές στηρίχθηκαν στο με αρ. πρωτ. 6139/5.5.2008

- έγγραφο του Τμήματος Τοπικών Εφαρμογών και Πολεοδομικού Σχεδιασμού της Δ/σης Πολεοδομίας της Ν.Α. Αχαΐας, εκδοθέν κατόπιν αιτήσεως της παρεμβαίνουσας κατά τη διαδικασία περιβαλλοντικής οδειοδότησης της επίμαχης μονάδας της, το οποίο διαλαμβάνει τα εξής: «...1. Το ακίνητο που σας ενδιαφέρει βρίσκεται - εκτός του οικισμού- εντός ζώνης των 500 μ. περιμετρικά του πιο πάνω οικισμού Μαγούλας, ο οποίος είναι οικισμός 3 του άρθρου 7 νου από 24-4-85 π.δ/γματος (ΦΕΚ 181Δ'/3-5-85) όπως τροποποιήθηκε & ισχύει, σύμφωνα με την οποία «...απαγορεύεται η ανέγερση βιομηχανικών & βιοτεχνικών εγκαταστάσεων μέσης & υψηλής όχλησης εντός των εγκεκριμένων ορίων & εντός ζώνης που εκτείνεται περιμετρικά του οικισμού & σε απόσταση 500 μ. από τα όρια του οικισμού...». Ακολούθησε η έκδοση της τρίτης προσβαλλόμενης, με την οποία χορηγήθηκε άδεια εγκατάστασης στην εν λόγω μονάδα. Τέλος, με την υπ' αριθμ. 145/2008 άδεια οικοδομής επετράπη στην παρεμβαίνουσα η ανέγερση ισόγειου βιομηχανικού κτιρίου με τμήμα υπογείου και τριώροφου κτιρίου γραφείων με υπόγεια επί αγροτεμαχίου συνολικής εκτάσεως 19.304,74 τ.μ. ευρισκομένου εκτός των ορίων του οικισμού Μαγούλα του τοπικού διαμερίσματος Κάτω Καστριτσίου του Δήμου Ρίου Αχαΐας, αλλά εντός της ζώνης των 500 μέτρων από τα όρια αυτού. Κατά της τελευταίας αυτής πράξεως, οι αιτούντες άσκησαν αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Πατρών, με την οποία προέβαλαν, μεταξύ άλλων, ότι η οικοδομική άδεια είναι μη νόμιμη, διότι χορηγείται για την ανέγερση των βιομηχανικών εγκαταστάσεων της παρεμβαίνουσας σε απόσταση 500 μ. από τον προϋφιστάμενο του έτους 1923 οικισμό Μ., κατ' εφαρμογή των αντίθετων στο άρθρο 24 του Συντάγματος διατάξεων του άρθρου 6 παρ. 1 περ. γ' του ν. 3325/2005. Με την απόφαση 433/2009 του Διοικητικού Εφετείου Πατρών, η οικοδομική άδεια ακυρώθηκε, διότι κρίθηκε ότι ο οικισμός Μαγούλα είναι οικισμός προϋφιστάμενος του 1923. Ήδη, η ως άνω απόφαση του Διοικητικού Εφετείου εξαφανίσθηκε, με την 1358/2010 απόφαση του Ε' τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, με την οποία κρίθηκε ότι έσφαλε το Διοικητικό Εφετείο, δεδομένου ότι από τα κατά νόμο κρίσιμα στοιχεία (απογραφή και πράξη χαρακτηρισμού) ο επίμαχος οικισμός είναι οικισμός κάτω των 2.000 κατοίκων, ο οποίος δεν προϋφίστατο του 1923 και επομένως σε ζώνη 500 μ. επιτρέπεται η εγκατάσταση μονάδων χαμηλής οχλήσεως, όπως αυτή της παρεμβαίνουσας.
7. Επειδή, οι δύο πρώτες προσβαλλόμενες πράξεις έχουν εκδοθεί δυνάμει μεταξύ άλλων, του άρθρου 9 παρ. 2 περ. β και του άρθρου 11 παρ. 4, αντιστοίχως, της Κ.Υ.Α. 11014/703/Φ.104/14-3-2003 «Διαδικασία Προκαταρκτικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης και Αξιολόγησης (Π.Π.Ε.Α.) και Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (Ε.Π.Ο.) ...» (Β' 332). Με τις διατάξεις αυτές προβλέπεται, προκειμένου για την αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των έργων και δραστηριοτήτων που υπάγονται στην υποκατηγορία 4 της Β' κατηγορίας έργων και δραστηριοτήτων της Κ.Υ.Α. ΗΠ

15393/2332/5.8.2002 «Κατάταξη δημοσίων και ιδιωτικών έργων και δραστηριοτήτων σε κατηγορίες σύμφωνα με το άρθρο 3 του ν. 1650/1986 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του ν. 3010/2002 ...» (Β' 1022), δηλαδή των έργων και δραστηριοτήτων τα οποία, κατά το άρθρο 3 παρ. 2 του ν. 1650/1986 (Α' 160), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του ν. 3010/2002 (Α' 91), χωρίς να προκαλούν σοβαρές επιπτώσεις στο περιβάλλον, πρέπει να υποβάλλονται, για την προστασία του περιβάλλοντος, σε γενικές προδιαγραφές, όρους και περιορισμούς που προβλέπονται από κανονιστικές διατάξεις, η έκδοση δύο αυτοτελών διοικητικών πράξεων. Με την πρώτη από τις πράξεις αυτές, που εκδίδεται με τον τύπο αποφάσεως του Γενικού Γραμματέως της οικείας Περιφέρειας, διατυπώνεται η κρίση ότι το έργο ή η δραστηριότητα για την οποία πρόκειται υπάγεται στην εν λόγω υποκατηγορία 4, με συνέπεια να παραλείπεται η κατά τα άρθρα 3 και 6 της προμνημονευθείσης Κ.Υ.Α. 11014/2003 διαδικασία Προκαταρκτικής Περιβαλλοντικής Εκτιμήσεως και Αξιολογήσεως (Π.Π.Ε.Α.), ενώ η δεύτερη, η οποία εκδίδεται από τον οικείο Νομάρχη, έχει ως αντικείμενο την έγκριση ή μη των αντίστοιχων περιβαλλοντικών όρων. Οι πράξεις αυτές, επαγόμενες τις ως άνω έννομες συνέπειες, είναι εκτελεστές διοικητικές πράξεις. Εν όψει δε του γεγονότος ότι εκδίδονται στο πλαίσιο της αυτής νομοθεσίας, η οποία προβλέπει την διαδοχική έκδοσή τους για την επίτευξη συγκεκριμένου αποτελέσματος που επέρχεται με την έκδοση της τελικής πράξεως συγκροτούν σύνθετη διοικητική ενέργεια. Επομένως, η κρινόμενη αίτηση ακυρώσεως παραδεκτώς στρέφεται κατά της τελικής πράξεως της σύνθετης διοικητικής ενεργείας, δηλαδή κατά της πράξεως εγκρίσεως των περιβαλλοντικών όρων του έργου, απαραδέκτως, δε, κατά της αρχικής πράξεως, δηλαδή της κατατάξεως του έργου στην οικεία υποκατηγορία, η οποία, μετά την έκδοση της τελικής πράξεως, απώλεσε την εκτελεστότητά της και ενσωματώθηκε σ' αυτήν. Πάντως, τυχόν πλημμέλειες της αρχικής πράξεως ελέγχονται κατά τον έλεγχο του κύρους της τελικής πράξεως και συνεπάγονται, αν συντρέχουν, την ακύρωση της από το Δικαστήριο (βλ. ΣΤΕ 1242/2006 7μ., 1125/2008).

8. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση προβάλλεται, ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις, είναι παράνομες και ακυρωτέες, διότι με αυτές αδειοδοτείται μονάδα χαμηλής οχλήσεως σε απόσταση 500 μέτρων από τα όρια του οικισμού Μ., ο οποίος είναι προϋφιστάμενος του έτους 1923 κατ' εφαρμογή των αντισυνταγματικών διατάξεων του άρθρου 6 παρ. 1 περ. γ' του ν. 3325/2005. Ο λόγος αυτός στηρίζεται σε εσφαλμένη προϋπόθεση και πρέπει να απορριφθεί, δεδομένου ότι, όπως ήδη κρίθηκε με την 1358/2010 απόφαση του Δικαστηρίου, η επίμαχη δραστηριότητα θα εγκατασταθεί σε ζώνη 500 μ. περιμετρικά του οικισμού «Μ», ο οποίος είναι οικισμός κάτω των 2.000, μεταγενέστερος του 1923, και όπου επιτρέπεται η εγκατάσταση μονάδων χαμηλής όχλησης όπως η επίδικη, (περ. 296 της Υ.Α. 13727/724/2003 κοινής υπουργικής απόφασης, για την

- αντίστοιχη κατηγοριών δραστηριοτήτων με τους βαθμούς όχλησης, Β´1087). Τέλος, τα προβαλλόμενα περί αντισυνταγματικότητας των διατάξεων του ν. 3325/2005 στηρίζονται στην εσφαλμένη προϋπόθεση ότι ο οικισμός «Μαγούλα» είναι οικισμός προϋφιστάμενος του 1923 και επομένως πρέπει να απορριφθούν, δεδομένου ότι η ως άνω διάταξη δεν είναι αρμοστέα εν προκειμένω (ΣτΕ 2169/2006, 2518/2009).
9. Επειδή, προβάλλεται, περαιτέρω, ότι η άδεια εγκαταστάσεως είναι μη νόμιμη κατά το μέρος που θέτει ως όρο λειτουργίας της μονάδας η είσοδος και έξοδος των οχημάτων να γίνεται από την πλευρά του χειμάρρου, διότι το οικοπέδο δεν έχει πρόσοψη στον παραποτάμιο δρόμο, αφού παρεμβάλλεται λωρίδα γης που έχει χαρακτηρισθεί ως δημόσιο κτήμα, ως επί παλαιάς κοίτης του ποταμού Χαράδρου, ενώ στο σημείο αυτό δεν έχουν καθορισθεί τα όρια του ποταμού, ο δε «παραποτάμιος» δρόμος δεν είναι αναγνωρισμένος δρόμος αφού αποτελεί τμήμα της παλαιάς κοίτης του ποταμού. Οι αιτούντες ισχυρίζονται επίσης ότι δημιουργούνται προβλήματα ενόψει της λειτουργίας αιολικών συγκροτημάτων στην περιοχή και υποβαθμίζεται η ζωή των κατοίκων με της λειτουργία της επίμαχης κατάστασης. Όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, ιδίως την προμελέτη και τα τοπογραφικά της διαγράμματα, το ανατολικό όριο του γηπέδου συνορεύει με επαρχιακή οδό ασφαλοστρωμένη, ενώ το δυτικό όριο είναι παρακείμενη με το χείμαρρο Χάραδρο και μεταξύ του χειμάρρου και του ορίου παρεμβάλλεται παραπόταμιος δρόμος τσιμεντοστρωμένος. Περαιτέρω, με την προσβαλλόμενη άδεια εγκατάστασης προβλέφθηκε η είσοδος και έξοδος των οχημάτων για την εξυπηρέτηση της μονάδας να γίνεται από την πλευρά του χειμάρρου. Στο από 16.2.2009 έγγραφο της Δ/σης Πολεοδομίας της Ν.Α. Αχαΐας βεβαιώνεται ότι η ελάχιστη απόσταση του κτηρίου από το διαμορφωμένο αναβαθμό της κοίτης του χειμάρρου είναι 38,18 μ., ενώ η μέγιστη είναι 59,51 μ. και ότι τα δεδομένα αυτά ενόψει του άρθρου του Κτιριοδομικού κανονισμού (αρ. 349 ΚΒΠΝ), παρέχουν επαρκή ασφάλεια για τη μελλοντική οριοθέτηση του χειμάρρου, δεδομένης τόσο της μετρικής απόστασης όσο και της γενικότερης γεωμορφολογίας της περιοχής (αναβαθμός, ασφαλοστρωμένη οδός, παρεμβολή δημόσιας έκτασης μεταξύ χειμάρρου και ιδιοκτησίας ΚΑΠΟΤΑ Α.Ε.). Εξάλλου στο από 15.7.2008 έγγραφο της Δ/σης Ανάπτυξης της Ν.Α. Αχαΐας, αναφέρεται ότι από τη μία πλευρά του γηπέδου υπάρχουν νεόδμητες κατοικίες και για το λόγο αυτό τέθηκε ως όρος η είσοδος και έξοδος των οχημάτων να γίνεται προς την πλευρά του χειμάρρου, η δε απόσταση του σχολικού συγκροτήματος είναι άνω των 300 μ. και όχι στα όρια του οικοπέδου. Τέλος, οι παρεμβαίνοντες ισχυρίζονται προσκομίζοντας σχετικό διάγραμμα, στην περιοχή η οποία γειτνιάζει και με την παλαιά Εθνική οδό Αθηνών-Πατρών, λειτουργούν βιοτεχνικές και βιομηχανικές μονάδες, οι οποίες χρησιμοποιούν τον αυτό παραποτάμιο δρόμο ως οδική πρόσβαση. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα κατά την αδειοδότηση της επίμαχης εγκατάστασης

χαμηλής όχλησης, ως προς μεν την ύπαρξη του χειμάρρου τηρήθηκαν τα προβλεπόμενα στον κτιριοδομικό κανονισμό, ενώ η ύπαρξη κτισμάτων και του σχολικού συγκροτήματος αξιολογήθηκαν από τη Διοίκηση, ενόψει άλλωστε και του γεγονότος ότι πρόκειται για εκτός σχεδίου περιοχή. Συνεπώς, τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα είναι απορριπτέα, απαραδέκτως δε πλησσεται, περαιτέρω, η ουσιαστική εκτίμηση της Διοικήσεως.

10. Επειδή, ο προσβαλλόμενος λόγος, ότι οι δύο πρώτες προσβαλλόμενες είναι ακυρωτές, διότι κατά τον υπολογισμό της αποθηκευτικής ικανότητας της μονάδας προς το σκοπό της κατάταξης της στην υποκατηγορία 4 της Β' κατηγορίας, υπολόγισαν την αποθηκευτική ικανότητα της μονάδας προσμετρώντας όχι το σύνολο των χώρων, αλλά μόνο τους ωφέλιμους χώρους, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, διότι κατά την έννοια των ρυθμίσεων των σχετικών Κ.Υ.Α., σύμφωνα με τις οποίες για την κατάταξη των σχετικών δραστηριοτήτων λαμβάνεται υπ' όψιν ο αποθηκευτικός όγκος των μονάδων, ως τέτοιος νοείται αυτός που χρησιμοποιείται για την αποθήκευση των προϊόντων, ήτοι ο «ωφέλιμος».
11. Επειδή, τέλος, ο λόγος ακυρώσεως, ότι η δεύτερη προσβαλλόμενη είναι ακυρωτέα, διότι κατά τον υπολογισμό της κατάταξης της αδειοδοτούμενης δραστηριότητας δεν έλαβε υπ' όψιν ότι πέραν της αποθήκευσης στην προμελέτη γίνεται αναφορά σε διαδικασία αποστέωσης, οπότε έπρεπε να αξιολογήσει και τη δραστηριότητα αυτή και να υπαγάγει το σύνολο σε ανώτερη κατηγορία, είναι απορριπτέος, καθ' όσον δεν προβάλλεται κατά τρόπο συγκεκριμένο ότι η πρόσθετη αυτή δραστηριότητα υπάγεται σε ανώτερη κατηγορία από αυτή, στην οποία τελικώς υπήχθη η δραστηριότητα.
12. Επειδή, κατόπιν τούτων, μη προσβαλλόμενου παραδεκτώς άλλου λόγου ακυρώσεως η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί και να γίνει δεκτή η παρέμβαση.